

Sygn. akt V CSK 526/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z powództwa F. J.
przeciwko Z. P., A. P., E. M. i Gminie G.
o wydanie i zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 maja 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku
Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 22 lutego 2013 r., sygn. akt V ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania,**
- 2) oddala wniosek pozwanej Gminy G. o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną powoda F. J. od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 22 lutego 2013 r. należy zważyć, co następuje.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek umożliwiających realizację publicznoprawnych funkcji skargi kasacyjnej. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Nie w każdej zatem sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumpcji czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący oparł na przesłance uregulowanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Przesłanka ta nie została spełniona.

Oparcie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłance uregulowanej w tym przepisie wymaga wykazania niewątpliwej, widocznej na pierwszy rzut oka, bez konieczności głębszej analizy, sprzeczności wyroku z przepisami prawa nie podlegającymi różnej wykładni (por. m. in.: postanowienie SN z dnia 8 marca 2002 r., sygn. akt I PKN 341/01, OSNP 2004, nr 6, poz. 100; postanowienie SN z dnia 10 stycznia 2003 r., sygn. akt V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49).

Zdaniem skarżącego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona z uwagi na naruszenie norm prawnych uregulowanych w przepisach art. 2 – 6 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (t. j. Dz. U. z 2013, poz. 707 z późn. zm.). Jednakże wywód prawny przedstawiony przez skarżącego w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania nie przemawia za uznaniem, że Sąd Apelacyjny rażąco naruszył normy prawne uregulowane w powołanych wyżej przepisach w ustalonym przez ten Sąd stanie faktycznym. Szerszy wywód skarżący przedstawił w uzasadnieniu podstaw kasacyjnych, ten jednakże wywód służy wyłącznie do uzasadnienia zarzutu naruszenia prawa, nie wyjaśnia natomiast przyczyny przyjęcia skargi do rozpoznania.

W skardze nie występuje element publicznoprawny, jej rozpoznanie nastąpiłoby wyłącznie w interesie strony, co w postępowaniu kasacyjnym nie jest dopuszczalne.

Wobec niestwierdzenia przesłanek uzasadniających przyjęcie skargi do rozpoznania określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

Odnosząc się do wniosku pozwanej Gminy G. o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania kasacyjnego należy zauważyć, że zgodnie z art. 398⁷ § 1 zd. pierwsze k.p.c. strona przeciwna może wnieść do sądu drugiej instancji odpowiedź na skargę kasacyjną w terminie dwutygodniowym od doręczenia jej skargi. Odpis skargi kasacyjnej został doręczony pełnomocnikowi pozwanej w dniu 12 września 2013 r. (k. 771), a odpowiedź pozwanej na skargę kasacyjną została nadana w dniu 3 października 2013 r. (k. 776), tym samym po upływie terminu do jej wniesienia. Zatem nie jest możliwe uwzględnienie wniosku w niej zawartego o zasądzenie kosztów procesu w postępowaniu kasacyjnym.